

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Altera Epistola Falso Svb Nomine Liberii Papae Ad Vrsacivm, Valentem, Et
Germinivm Scripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

Hæc epistola adulterina est, Liberioque pontifici falso adscripta; ea occasione, ne credatur, quod aiunt, Liberium vi coactum, Athanasii condemnationi consensisse; idque his rationibus probatur. Primo: Quisquis innocentem Athanasium a catholicorum communionem arceri, impios vero Arianos ad communionis vinculum admitti laudat, eum non catholicum, sed Arianum esse oportet. Cum itaque is, qui hanc epistolam fragmentis Hilarii inseruit, Athanasii condemnatoriam & excommunicatoriam sententiam laudet, nemo sapiens id ab Hilario factum fuisse credit. Secundo, testimonio Athanasii constat, Liberium vsque ad finem exilii, annum scilicet Christi 357. perseverasse constantem & fidelem: quomodo igitur initio pontificatus Athanasium innocentem condemnauerit, Arianisque communicauerit? Tertio, Liberius illa epistola, quam anno 354. per secundam legationem scripsit, ac misit ad Constantium, Athanasium defendit, Arianorumque communionem summopere detestatur: quæ sane ab ipso prudenter scribi non potuissent, si iam sedis suæ initio eum condemnasset. Accedit, quod hac ipsa sexta epistola ad orientales scripta fateatur, se, quod fecerat ante prædecessor Iulius, Athanasium vsque ad ultimum annum sui exilii semper defendisse. Commentum itaque esse oportet, Athanasium principio pontificatus Liberii communionem ecclesiæ catholicæ priuatum fuisse. Hæc Baron. prædicto loco.

Hanc epistolam Liberio falso adscribi probatur. 1. Ratio.

2. Ratio.

3. Ratio.

4. Ratio.

* ALTERA EPISTOLA FALSO
SVB NOMINE LIBERII PAPÆ
AD VRSACIVM, VALENTEM,
ET GERMINIVM SCRIPTA.

Eorum interuentu liberari ab exilio, sedique pontificiæ restitui cupit.

Vrsacio, Valenti & Germinio Liberius.

QVIA scio vos filios pacis esse, diligere etiam concordiam & vnitatem ecclesiæ catholicæ; ideo non aliqua necessitate compulsus, teste Deo dico, sed pro bono pacis & concordiæ, quæ martyrio præponitur, his literis conuenio vos, domini mei carissimi. Cognoscat prudentia vestra, Athanasium, qui Alexandrinæ ecclesiæ episcopus fuit, priusquam ad comitatum S. imperatoris peruenissem, secundum literas orientalium episcoporum ab ecclesiæ Romanæ communionem separatam esse, sicut testis est omne presbyterium ecclesiæ Romanæ. So-

Extat ex collect. Crescon. & bibli. Vaticana apud Baron. ann. 357. num.

44

la hæc causa fuit, vt tardius viderer de nomine ipsius literas ad fratres & coepiscopos nostros orientales dare, vt legati mei quos ab vrbe Roma ad comitatum direxeram, seu episcopi, qui fuerant deportati, & ipsi vna cum his (si fieri posset) de exilio reuocarentur. Et hoc etiam scire vos volo, quod fratrem Fortunatianum petii, vt literas meas ad clementissimum imperatorem perferat, quas ad orientales episcopos feci, vt scirent & ipsi vna secum Athanasii communionem esse separatam: quas credo quod pietas ipsius pro bono pacis gratulanter accepit: quarum exemplar etiam Philagrio imperatoris eunuchus prodat caritas vestra, hæc me benigno & innocenti animo gessisse. Quapropter his literis meis conuenio vos, & adiuro per Dominum omnipotentem, & Christum Iesum Filium eius & Dominum nostrum, & Spiritum sanctum, vt dignemini ad clementissimum imperatorem Constantium Augustum pergere, & petere, vt bono pacis & concordie, in qua pietas eius semper exultat, me ad ecclesiam mihi diuinitus traditam iubeat reuerti; vt temporibus ipsius ecclesia Romana nullam sustineat tribulationem. Me autem cum omnibus vobis episcopis ecclesie catholice pacem habere, his literis meis æquo & simplici animo scire debetis, fratres carissimi. Magnū etiam vobis præmium in die retributionis acquiretis, si per vos pax ecclesie Romanæ fuerit reddita. Scire autem volo etiam fratres & coepiscopos nostros Epictetum & Auxentium, pacem me & communionem ecclesiasticam cum ipsis habere, quod credo gratanter accepturos. Quicumque autem a pace & concordia nostra, quæ per orbem terrarum firmata est, dissenserit, sciat se separatam esse a nostra communionem. Præuaricatori anathema vna cum Arianis a me dictum.

NOTA.

Epistola hæc Liberio falso ascripta cur.

^a *Altera epistola.*] Cum ex notis supradictis, & in Concilio Mediolanensi infra dicendis, manifestum sit, Liberium iussu imperatoris Constantii eo fine Roma Mediolanum furtim ad comitatum adductum fuisse, vt Athanasii condemnatorie sententie subscriberet; inde vero in Thraciam relegatum, non aliam ob causam, quam quod innocentem suo iudicio Athanasium condemnare recusasset: falsissimum esse oportet, quod hic scribitur Athanasius

iudicio Romanæ ecclesiæ excommunicatus fuisse, antequam Liberius ad comitatum imperatoris peruenisset. Vna igitur, quod supra dixi, eademque manus scorpionis fuisse videtur, quæ vtramque hanc epistolam nomine Liberii scripsit & excogitauit, ea occasione, vt quod ad Liberii defensionem Athanasii, Hilarii & Hieronymi testimonio dicitur, cum per vim & minas coactum Athanasii condemnationi subscripsisse, mendacibus hisce & commentitiis sub nomine Liberii ab Ariano aliquo affectis epistolis improbaretur. Hæc ex Baron. anno 352. num. 18.

EPISTOLA VIII. LIBERII PAPÆ
AD VINCENTIUM CAPVÆ EPISCOPVM,

*Qua Arianis communionem coniunctus, ab exilio
liberari petit.*

NON doceo, sed moneo sanctum animum tuum, frater, eo quod colloquia mala mores bonos corrumpant. Infidiæ malorum hominum bene tibi cognitæ sunt, vnde ad hunc laborem perueni: & ora vt det Dominus tolerantiam. Dilectissimus filius noster Urbicus diaconus, quem videbar habere solatium, a me per Venerium agentem in rebus sublatus est. Et ideo sanctitati tuæ significandum credidi, me de contentione illa nominis Athanasii recessisse, & ad fratres & coepiscopos nostros orientales literas dedisse desuper eius nomine. Pax nobis vbique est. Dignaberis conuenire omnes episcopos Campaniæ, & hæc illis insinuare, & ex eorum numero vna cum epistola vestra de vnanimitate nostra, & pace ad clementissimum imperatorem nostrum scribere, quo possim & ego de tristitia magna liberari. Dominus te incolumem custodiat, domine frater carissime. Cum omnibus episcopis orientalibus pacem habemus, & vobiscum ego. Me ad Dominum solui, vos videritis, si voueritis me in exilio deficere, Dominus iudex inter me & vos.

Extat ex
collect.
Cresco. &
Vatica. bi-
blioth. a-
pud Baron.
anno 357.
num. 45.

Subscripti
& appen-
dix.